

lige overfor de mindre Haandværkere, medens i Virkeligheden det Omvendte burde være Tilfældet. Jeg skal tillade mig at anføre nogle Exempler, som maa gjøre dette indlysende for Enhver. Naar vi se hen til en Fabrikation der drives her i Landet i en saa stor Stil som nogen Fabrikation her i Landet, nemlig Sukkerfabrikationen, saa vil man finde, at der for denne foreslaas en Nedsettelse i Beskyttelsen af $\frac{1}{3}$, nu er Beskyttelsen $1\frac{1}{2}$ p. pr. Pund raffineret Sukker, og Regjeringen foreslaar at nedsette den med $\frac{1}{10}$ p. Lader os tage en Modsaetning dertil, lader os tage en af de Haandværksklasser, som maaste er ugunstigt stillet blandt alle Haandværksklasser her i Landet, det er Skomagerne. Disse have hidtil nydt en Beskyttelse af 32 p., hvilken Regjeringen nu foreslaar nedsat til 12 p. Jeg har taget to Exempler, som maaste kunne siges at ligge yderlig, men der findes flere Exempler, som kunne fremdrages, og som vi senere skulle komme til, der i mindre Grad vise det Samme. Naar vi holde os til det første Exempel, saa maa Enhver føle Ubilligheden af, at der ved en saadan Fabrikation som Sukkerfabrikationen skal ydes af Forbrugerne til andre Medborgere en Afgift, der omtrent svarer til et Beløb af 300,000 Rd. Det er Tilfældet med denne Fabrikation, at man ikke, ja næsten med mathematisk Nøjagtighed kan udregne, hvormeget Beskyttelsen andrager. Der forbruges til Raffinaderierne her tillands omtrent 25 Miljoner Pund Raasukker, heraf udvirket 77 p. Ct. raffineret Sukker, hvilket omtrent udgjør 19 Miljoner Pund raffineret Sukker, og til en Beskyttelse af $1\frac{1}{2}$ p. vil der svare omtrent 300,000 Rd. Nu har Regjeringen foreslaaet, at disse 300,000 Rd. kun skulle nedsettes med 60,000 Rd. Helt Udvalget paa et enkelt Medlem mener nu, at der vil kunne finde en yderligere Nedsettelse Sted. Der er vel indenfor dette overveiede Flektal i Udvalget forskjellige Meininger om, hvor stor en Nedsettelse denne Fabrikation kan taale, idet Nogle ville have Beskyttelsen nedsat med $\frac{1}{2}$ p., Andre med en hel Skilling, men Ingen vil tage hele Beskyttelsen bort. Der er andre Fabrikationer, ved hvilke man med tilnærmelsesvis Nøjagtighed kan udregne, hvor stor Beskyttelsen er, og naar man sætter sig Die paa disse store Tal, kan det ikke negtes, at det er et meget stort Offer at paalægge Forbrugerne for at holde saadanne Fabriker vedlige, navnlig naar der viser sig en stigende Tilbøielighed til, at saadanne Fabrikationer gaa over til Consortier, til Aktieselskaber, hvorved de naarligeomme paa Spekulantens Hænder, og det Forhold der hidtil har bestaaet mellem Arbeidere og Arbeidsgiver, og som paa de bedre Fabriker kan have udviklet sig til næsten at være et Familienforhold, aldeles svinder bort. Naar man i Modsaetning hertil ser, hvor haardt Regjeringen er gaaet frem imod Skomagernes, til dels og saa imod Skreddeberne, og enkelte andre

Haandværkere, kan jeg ikke sige Andet, end at dette i mine Dine staar i ret god Overensstemmelse med hele Regjeringens Politikk, der ikke kan siges at gaa ud paa at stille den mindre formuende Del af Befolkningen gunstigt, men i mange Henseender gaae ud paa at holde sin Haand over dem vedre stillede Samfundsklasser. Der er en anden Omstændighed, som har vakt en vis Tvivl hos mig om den Maade, hvorpaa Regjeringen i Virkeligheden stiller sig til Beskyttelsespørgsmaalet; det er en Tvivl, som allerede tidligere har maattet opstaa hos mig, og som har vundet Bestyrkelse ved, at der er indtraadt ganske nylig, ja saa nylig som idag, Aftes. Som bekendt har Regjeringen et Organ, nemlig „Verkligste Tidende“. I en Sag, som Regjeringen lægger særlig Vægt paa, ser man dette Blad forsvare Regjeringens Standpunkt, og det er i sin Orden, at et Blad, der nyder en Fordel af mange Tusind Rigsdaler om Aaret, og derfor har paataget sig visse Forpligtelser, staae til Regjeringens Disposition i saa Henseender. Smidlertid faae vi allerede ifjor forsonner, at dette Blad under Form af et Angreb paa Goldudvalgets Betænkning paa det stærkeste angreb Regjeringens Grundstandpunkt med Hensyn til Beskyttelsespørgsmaalet, og anbegjæder det paa en saa stærk Maade, som det ikke er blevet imødegaaet fra noget Medlem her i Udvalget; dette maatte allerede være paafaldende. Der har ikke senere fundet nogen Gjendrivelse deraf Sted, og endnu igaar Aftes ser man dette Regjeringens halvofficielle Blad igjen, netop i det Dieblis da Goldloven skal behandles, aabne fine Spalter for et Angreb paa Regjeringens Opfattelse af Goldfordelingen af 1797, som er Udgangspunktet for Regjeringens Standpunkt i Beskyttelsespørgsmaalet, og det, som knytter os sammen med Regjeringen. Jeg veed ikke, hvad man skal mene derom. Si na n a t s m i n i s t e r e n: at det ikke vedkommer Regjeringen. Jeg fortaar ikke, hvorledes det har kunnet ske, og jeg kan ikke negte, at det virkelig vækker en vis Tvivl om, at Regjeringen lægger nogen videre Vægt paa dette Spørgsmaal, naar Sligt kan finde Sted. Ganste vist er denne Artikkel kommen fra en naevngiven Forfatter, men det forandrer ikke i nogen væsentlig Henseende Sagen, thi Angrebet er fremkommet paa et saadant Tidspunkt, at hverken Bladet selv eller Regjeringen vil kunne faae Leilighed til, at gjendrive det, inden Goldlovens Behandling er begyndt, og det er heller ikke fremkommet fra nogen Forfatter, ved det være sagt med al mulig Agtelse for ham, der besidder nogen særlig Autoritet i denne Sag, en saadan Autoritet, som maatte kunne tilvinde hans Ord en Plads og Betydning, hvorsomhelst de læses. Jeg vilde ønske, at Regjeringen med Hensyn til dette Spørgsmaal havde stillet sig paa en anden Maade, end den har, at den havde ladet dette Standpunkt staa aldeles usmittet og uplettet, om jeg tør sige det, uden at deri særlig skal lægges